

Defibrillatorklubbens blad
September 1999 nr.18.

Defibrillatorklubben

Redaktørens side.

Så er **Rytmeboxen** "på gaden" igen. Som mange sikkert har opdaget udkom **Rytmeboxen** ikke i juli måned, som det ellers skulle. Grunden hertil er ene og alene, at der ikke var et eneste indlæg fra medlemmerne at putte i bladet og det kan altså ikke lade sig gøre at lave sådan et blad her alene. Det ville blive ganske uinteressant, hvis jeg skulle skrive alt til bladet uden et eneste indlæg fra andre.

Det kan godt undre mig, at der ikke er mere interesse for at skrive i **Rytmeboxen**. Det er det eneste talerør i Danmark der udkommer udelukkende til deffbrilatørberere, alt er relevant og intet for kort eller dumt til at komme i bladet. Når man så ser den store opbakning og interesse omkring seminarer undrer det mig yderligere. En flok glade, positive og humoristiske mennesker samlet til dejligt samvær, hvor alle ser ud til at more sig. Det kan da ikke passe, at ingen af disse dejlige mennesker har lyst til at skrive til bladet. Der blev talt og diskuteret meget på seminarer, skriv noget om de problemstillinger der blev vendt ved netop dit bord lørdag aften.

Det skal så retfærdigvis siges, at der er kommet et par indlæg til dette nummer af bladet, der jo udkommer efter seminarer, men jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at de mest er efter et seminar der kommer indlæg til bladet. Som redaktør kunne jeg godt tænke mig, at det var spredt ud over hele året.

Tænk lidt over det!! Synes du ikke du selv kan få ordene ned på papir, så ring til mig, så finder vi ud af det sammen.

Til sidst vil jeg gerne lige citere en sjov lille tekst jeg læste i Thai Airways blad under min flyvning til Thailand:

"Electronic Devices.
It is not permitted to use te following items at any time during the flight:
Portable radios, TV sets..... The following items may be used
throughout the flight: Portable recording typewriter units, hand-held
electronic games.....and heart pacemakers."
Jeg takker for venligheden!!!!

Lene.

Vel hjemkommen fra vort 1999 seminar i Oslo, mandag d. 30. august 1999.

Ja – som det kan lasses er det rent faktisk i dag vi er kommet tilbage fra en oplevelse jeg nødtig ville være fornden. Oplevelsen er dårlig nok kommet rigtig på plads, da jeg farer i blækhuset fordi jeg synes det har været en kæmpeoplevelse at se Jer i funktion. **Det er det der hedder hjælp til selvhjælp.**

Vi har haft et par dage hvor alle endnu engang forblænder alle der har oplevet hvordan hjertepatienter også kan overleve og leve livet. Sikke dog et livsmød og en livsvilje. Jeg mener ikke forblænder i betydningen, at det er et spil i medvirker i, men at det virkelig er et sundhedsstegn på det at have et godt liv efter alvorlig livstruende hjertesygdom.

Jeg tror at mange – det være sig hjertepatienter, -pårørende, -hjertebehandlere, -plejere -- og jeg ved snart ikke hvem det ikke skulle være – kunne have gavn at se Jer i funktion. Det er i at være gode lyttere til de foredrag der har været, det er i at være gode til at stille spørgsmål, det er i den snak der er mellem patienter indbyrdes, mellem patienter og pårørende og mellem patienter og den gruppe der er karakteriseret som klubvener i **DEFIBRILLATORKLUBBEN**. Det gælder også med kniv og gaffel og det gælder ikke mindst når vi kalder til motionering som at gå gennem Viegelandsparken, eller fra Oslo Rådhus til færgen. Det ville mange, ja endog ganske mange ikke hjertepatienter have problemer med, og I slaver bare på.

Hurra for Jer, Hurra for Jeres måde at leve på og Hurra for Jeres måde at være på.

Jeg plejer gerne at sige at det at være frivillig og ulønnet arbejder eller hjælper er det mest utaknemmelige job i denne verden. Det er det nok også, men når jeg ser på Jer, bærer det lønnen i sig selv.

Derfor endnu engang tak til alle hjertepatienter, pårørende, klubvener, gæstetaler og hvem der ellers har været deltagere i dette års arrangement

Første gang i 1997 var vi ca 40 deltagere, i 1998 var vi ca 60 deltagere, i 1999 var vi ca 80 deltagere og tro mig hvis ret mange hører om dette års arrangement så bliver vi nok 150 i år 2000.

Vi er på sporet om hvor vi skal hen næste år og hvis jeg skriver syddanmark/ nord-tyskland er det nok ikke helt galt.

Jeg bliver også nødt til at sige tak til et par stykker, af de helt specielle, nemlig Jørn der vil tage over på mit job, til Peter der vil overtage Anders's job og til Kim som vil være initiativtager til at vi får et ungdomsarrsamt op at stå. Sådan skal det være. Et forsigtigt spørgsmål og straks et positivt svar -- **Det gør jeg gerne**. Så ser vi hvad generalforsamlingen til februar vil sige hertil.

Selv om bestyrelsen peger på disse 3 personer skal det være helt klart, at alle medlemmer i defibrillatorklubben kan opstille modkandidater til de nævnte, blot husk det i god tid inden februar år 2000, og mød frem så talstærkt I kan. Vi skal nok få et eller andet arrangement op at stå, så det ikke alene går på tørre afstemninger.

Tak for nu, tak for i forgårs, tak for i går og tak for i dag i er saft suse mig nogle dejlige mennesker.

Nelle

2-dages seminar København - Oslo - retur i dagene 28, 29 & 30 august 1999

Så er vi her igen for at få nogle rigtig gode dage, med god snak og dejligt samvær.

Hjertelig velkommen til **Vibeke Bergfors** som vil fortælle os noget om **Hjertesygdom & kriser**, et emne Vibeke har stor indsigt i og blandt andet, har hun brugt megen tid på Dyget om dette centrale emne.

Tak og lov for at jeg kendte lidt til Vibeke, og at Jens Rokkedal satte mig på sporet. Men sådan er det vel altid, man skal kende en der kender en der har set et billede af Tordenskjold, så lykkes tingene til sidst, og vi glæder os til at høre om **Hjertesygdom og kriser**, det kan sikkert give en og anden noget med hjem til overvejelse.

MEEN - vi kan også være heldige. - En af de overlæger vi havde kontaklet som foretragsholder, men som havde meldt fra grundet kongressen i Barcelona, har i sidste uge meldt sig tilbage på banen, idet han nu ikke skulle til Spanien alligevel, grundet forskellige forhold i arbejdet på Hertlev sygehus. Tilbuddet tog vi naturligvis imod med kysthånd og derfor også hjertelig velkommen til overlæge Peter Skøtt og hans hustru Charlotte.

I alle fald tak fordi Du - Vibeke, og Du, - Peter ikke tog til Spanien netop i denne uge.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til alle kommende bestyrelser: **UNDERSSØG meget nøje** om der er et arrangement for cardiologer et eller andet sted i verden, netop **den week-end - I har valgt til 2-dagesseminar.** Det var svært at finde en som ville sige os noget som ligger os på hjerte, for alle cardiologer er samlet i Barcelona, netop i denne week-end. Det er derfor måske slet ikke så ringe endda, at vi er uden for landets grænser, når stort set alle vore behandlere er fløjet sydpå.

Også velkommen til **Ranði Svendsen fra Hjerteforeningen**, som vil sige noget om Hjerteforeningen, dens arbejde, også relateret til defibrillatorklubben. Vi er glade for at se Hjerteforeningens interesse for vor klub og klubbens arbejde,.

Meget velkommen til alle defibrillatorbærere, til pårørende og til klubbens øvrige venner, det er dejligt at se både gamle kendinger og nye ansigter. **Er der nogen jeg har glemt ?**

Jeg har jo som vanligt bedt nogle fra bestyrelsen om at lægge sig i seje og få et arrangement på berømt. Det ser ud til at det er lykkes endnu engang. **Tak til Jørgen og til Viggo** der har taget sløbet, og det har været stort, Ja - jeg bør måske endda sige meget stort. Bare det arbejde der ligger i at få den enkelte placeret i den rigtige kahyt. Det var ellers ved at gå galt - måske - for vi havde fået placeret to der bestemt ikke kende hinanden i samme kahyt, ja hvem ved. Skulle der være enkelte som bliver overraskede når i kysser gammelvar eller lillemor godnat, så god fornøjelse. Jeg glæder mig til arrangementet og samværet med Jer alle.

Hvad arbejdes der så med i bestyrelsen. Jo - allerede på turen her til Oslo bliver der holdt bestyrelsesmøde, for vi skal jo se at finde ud af hvad vi vil til næste år, hvortil vi forventer at skulle have 100 sengpladser, så vi skal være ude meget tidligt, og et år er det allerminste.

Vi har også regionsopdeling på programmet så region øst- og region vestdanimark kan samles noget oftere til mindre arrangementer.

Et spørgsmål om at danne en særlig gruppe for de unge, måske op til 35 - 40 år skal behandles, idet den gruppe har en række problemer vi ældre og gamle ikke kender til, ligesom årsagen til at de er blevet defibrillatorbærer er en anden end årsagen hos os andre.

Hvis der her i forsamlingen eller i læserkredsen er en ung der vil være initiativtager så sig endelig til, for det er nok et arbejde der trænger sig på, hvis vi skal kunne give den gruppe hjælp til selvhjælp. Måske endda i det hele taget få dem med ind i klubben og dens arbejde.

Som det tidligere har været fremme, bl. a. i Rytneboxen, er det det sidste arrangement i dette årtundrede, ja sågar i dette årtusinde, men det behøver det jo ikke at blive ringere af, måske tvært imod. Vi vil jo nok ikke alle sammen mødes ved næste årtusindeskifte. En stor del af, at det skal lykkes at få et godt arrangement det lægger jeg i hænderne på JER ALLE SAMMEN. Som I ved - Kan værten lægge lige så megen sjæl i forberedelserne han overhovedet orker, hvis "gæsterne" ikke gider at få fingeren ud af gaskammeret, så skridder det hele bare i svinget. Det plejer nu ikke at være noget stort problem.

Programmet det kender I jo, så det vil jeg ikke gå i detaljer med. Kun vil jeg sige om programmet -- pas de tider der står i programmet, og når vi er ude på busstur så sæt jer venligst på de samme sæder hver gang i har været ude, så beder jeg nemlig jeres sidekammerat om at råbe højlydt, hvis Du af en eller anden grund har svigtet tiden, så bussen kan vente på dig.

Hvis der er nogle som ikke deltager i det planlagte program, men har andre ting at passe, så giv Jørgen besked, så vi ikke skal spørge hvor er nu Kurt og Vera - for slet ikke at snakke om hvor er nu Viggo & Vera. Nå spøg til side, men det er vigtigt at vi ved hvor hinanden er.

Har i lagt mærke til, at Rytneboxen ikke udkom i juni, ellers kan jeg sige, det gjorde den ikke, fordi der ikke var et eneste indlæg fra Ier, og det er nu engang nødvendigt at der kommer noget materiale som kan bearbejdes eller bringes direkte. Vil I ikke godt prøve at fortælle noget til bladet, hvis I ikke synes at I vil skrive så ring til Lene og giv hende nogle ideer, så sætter hun ordene sammen og så får vi igen et blad der er værd at læse, og hvor vi kan læse om hvad den enkelte foretager sig.

Rytneboxen er det eneste virkelige samlingspunkt og meddelelsesmiddel vi har så vi skal værne om det og give inspiration til, at alle der får fat i bladet også gider at læse det.

Jeg var inde på, at dette 2-dages seminar var det sidste i dette årtusinde. Det er også mit sidste som formand for klubben, idet jeg har valgt at stoppe i forbindelse med klubbens generalforsamling i februar næste år. Årsagen er alene, at jeg personligt finder det nu er på tide at nye og yngre kræfter kommer til, så klubben og dens eksistens bliver levende og ikke en tømmerum, som det nemt kunne ske, med sådan nogle gamle knarke som jeg.

Altså - min beslutning hænger ikke sammen med sygdom, med lede ved jobbet, ved at jobbet kræver for mange mandetimer, det er denne klub - for mig en alt for stor hjertessag - grunden er alene - **Nu skal der nye, yngre kræfter til.**

Klubbens bestyrelse er enig med mig i, at det er løsningen, og til alle de unge og yngre, sig - eller råb **Ja tak** hvis I bliver bedt om at være med i bestyrelsesarbejdet. Det giver i sig selv en masse gode og minderige oplevelser, og vor dejlige klub vil få nyt liv til gavn og glæde for alle og yderligere forstærket i relation til yngre og helt unge.

Klubbens bestyrelse har ikke været samlet siden min beslutning blev truffet, men vi har allerede talt med og fået tilsagn fra den person som bestyrelsen énstemmigt vil indstille til klubformand fra februar. Den pågældende er **Jørn Minke Mikkelsen fra Egå**. Giv ham en hånd og giv ham fuld støtte både her og nu samt ved generalforsamlingen, Vi får en god mand på posten, og vi håber I er enige med os.

Jørn er selvfølgelig blevet opfordret til at deltage i alle bestyrelsesmøder frem til generalforsamlingen, uanset det er generalforsamlingen der endeligt beslutter om det skal være ham, så han kan blande de krav der er fra Hjertereforeningen med de initiativer der fremover vil blive iværksat, og måske bruge noget af det vi andre har fået sat på skinner, så der kan ses en rød tråd i klubbens arbejde og aktiviteter til støtte for alle nuværende og fremtidige defibrillatorbærere, pårørende og andre som måske finde interesse i dette klubliv.

Da jeg ikke forventer at alle her vil være til stede ved generalforsamlingen, selv om jeg beder om stor deltagelse, vil jeg benytte denne mulighed til at takke Jer for Jeres indsats til at give klubben liv, Uden Jeres indsats – **Ingen klub**.

Og tak for den opbakning I har givet klubben, herunder ikke mindst den opbakning jeg som formand har fået fra Jer

Altså ikke mere vrøvl fra min side – jeg giver ordet til Jørgen som er styrende organ, også i resten af arrangementet. Få nu et par gode dage og så en sidste bøn – nok for 26. gang, eller måske mere----- skriv til Rymneboxen, Lene har behov for det, og det har alle vi andre så sandelig også.

Opfordringen gælder alle Rymneboxens læsere, hvad enten Du er defibrillatorbærer, pårørende til en sådan gavlyv, klubven, behandler, plejer eller huslæge for en defibrillatorbærer.

God fornøjelse, og **lad os så få endnu et par minderige dage** føjet til klubbens trivsel og liv.

Nelle

Referat af OSLO-seminar den 28. august til den 30. august.

Jeg vidste godt, at Defibrillatorklubben magtede meget, - men at de også magtede at skaffe godt vejr - til over 70 mennesker - på hele turen, er helt unikt.

Vi mødtes på Sankt Annæ Plads i København omkring kl. 13.00 iført godt humør og højt solskin. Kl. 13.30 skulle vi mødes i auditoriet ombord på M/S Queen of Scandinavia, her var der lagt op til 2 spændende foredrag med henholdsvis Hjertesygplejerske Vibeke Bergfors (Hjertesygdom og kriser) og Læge Peter Schjøtt (Patient og pårørende). Jeg er af den overbevisning, at vi alle fik noget med hjem til eftertanke. Spørgelysten var der ikke noget i vejen med.

Hjerteforeningen var repræsenteret af Randi Svendsen, der skulle fortælle om strukturen og arbejdet i foreningen, samt dennes kontakt til Defibrillatorklubben, men grundet tidsmød måtte bestyrelsen se sig nødsaget til at aflyse dette indlæg. Man aftalte dog med Randi Svendsen, at indlægget skulle skrives i næste nummer af RYMEboxen.

Der blev på seminaret efterlyst unge, som kunne tænke sig at være med til at danne en ungdomsafdeling i Defibrillatorklubbens regi, dette på grund af, at man har oplevet, at der er flere og flere unge, der får indopereret en ICD.

Man må beundre vores foredragsholdere, for da vi holdt kaffe pause, fik de dårligt tid til selv at drikke kaffe. Mange ønskede at få en snak med dem.

Vi sluttede mødet kl. ca. 16.00. Her måtte vi sige farvel til Vibeke Bergfors, da hun ikke havde mulighed for at deltage i resten af seminaret.

Peter Schjøtt og Randi Svendsen deltog i resten af seminaret og var til disposition for os alle på turen. Randi Svendsen udliveredede en folder, der omhandler ECCO WALKATHON KØBENHAVN, der foregår søndag den 26. september 99.

Dette arrangement er jo nok mest for os, der bor i og omkring København samt på det øvrige Sjælland.

Herefter havde vi tid til os selv til 17.45, hvor vi skulle have festmiddag, - og hvilken festmiddag, for lige at genkalde mig dette mægtige gilde, må jeg nævne:

Fersk Helleflynder.
Kalvemedaillon.
Isbombe.

Hvor var det dejligt at se og høre, at hverken Nelle eller Jørgen eller Viggo havde mulighed for at få et ord indført - sådan gik snakken under middagen. Men de herrer Nelle og Jørgen fik da omsider deres vilje, for bl.a. at nævne nogle praktiske ting i forbindelse med det videre forløb af seminaret. Under middagen blev der afholdt "amerikansk" lotteri med flotte præmier, så som blodtryksmåler, pulsmåler og en kogeboj. Det var rart at se, hvordan alle var med på den ide at købe lodder, så der hurtigt var udsolgt - men det gik jo også til et godt formål.

Efter middagen blev der serveret kaffe i Colombus Club. Her var der musik og dans hele natten for dem, der ville dette. Andre gik på indkøb i den toldfrie og andre gik på aftenvandring på dækket for at se på resten af en pragtfuld solnedgang samt måske tillige at holde lidt i hånd.

Nu er der jo noget ganske særligt ved det at tage båden til Oslo, nemlig indsejlingen. Den var der en del, der var oppe tidligt for at se. Smukt? Ja - det var den, vejret var perfekt, klart og lunt med en solopgang, som hverken jeg eller min kone har oplevet før. Man kan jo blive helt ydmyg over dette sceneri.

Men "uden mad og drikke, duer helten ikke", er der nogen, der har sagt, så der var nogenmad kl. 7.00. Hvis der manglede noget til dette morgenbord, har det sikkert ikke været værd at have med. Ja, der var det hele.

Kl. 9 var vi i havn i Oslo og kl. 9.30 skulle vi samles ved et par busser med danske guider, der skulle vise os en del af Oslo. Det var nogle utroligt vidende guider, der med glæde i stemmen fortalte os spændende ting i overflod. Det var en stor fornøjelse. Også her magtede klubben at få godt vejr, skyfrit og dejligt lunt. Vi kom på en lille rundtur i selve byen og blev derefter kørt ud til en lille halvø Bygdøy, hvor vi var inde på Fram museet for at se Polarskibet Fram. For lige at opfriske minderne, så var Fram specialbygget (1892) til at fryse inde i isen og drive med denne. Skibet blev benyttet af Nansen, Sverdrup og Amundsen i en periode fra 1892 til 1910.

Fra Bygdøy kørte vi igen ind til byen og videre til Vigelandsparken, hvor den norske billedhugger Gustav Vigeland har gengivet hele den menneskelige tilværelse fra fødsel til død i over 212 forskellige figurer udført i bronze og granit. Det var en fantastisk oplevelse at se denne smukke park med skulpturer og blomster. Min kone og jeg har

aftalt, at når vi kommer til Oslo igen, så er det Vigelandsparken, der står øverst på listen over det, vi vil se.

Selv om der var meget at se, foregik det i et stille og roligt tempo, så man havde mulighed for at få så meget som muligt med af, hvad der blev fortalt.

Fra Vigelandsparken gik turen til Holmekollen og til restaurant Holmekollen, hvor vi fik lækker frokost og en udsigt ud over Oslo og fjorden, som næsten gjorde een mæt - så smuk var den. Alligevel formåede vi også at smage på det lækre kage-/desertbord, der kunne få selv den bedste konditor til at måbe.

Efter denne velforiente pause kørte vi tilbage til Oslo, hvor vi blev sat af bussen, så man havde mulighed for at kigge lidt på byen på egen hånd. Dog skulle vi være tilbage på båden kl. 16.00. Vel ombord var der en del af os, der var så heldige at få plads på soldækket - her blev livet så nydt i fulde drag, mens vi sejlede ud af Oslo fjord.

Der var et par stykker af os, der havde svært ved at læsrive os fra dette smukke syn for at gå til middag kl. 17.45, hvor det store kolde bord ventede. Det var en stor kulinarisk oplevelse.

Kl. 20.30 var der igen serveret kaffe i Columbus Club og underholdning af forskellige former - og så var man allerede godt på vej hjem efter en weekend sprængfyldt med nye indtryk, dejlige oplevelser og nye bekendtskaber i Defibrillatorklubben. Seminaret sluttede mandag den 30. august kl. 9.15 på Sankt Annæ Plads, hvor der blev sagt farvel og tak for denne gang - og jeg hørte de allerfleste sige På Gensyn.

Min kone Gitte og jeg vil gerne sige MANGE, MANGE TAK til arrangørerne for et flot og dejligt arrangement. I kunne ganske enkelt ikke have skabt nogle bedre rammer, end dem I gjorde.

Som afslutning på dette referat, vil jeg gerne lige citere klubbens eksistensgrundlag:

Få et godt liv med din defibrillator. Den, Du og dine nærmeste fortjener det.

På gensyn i klub-regi:

Richard Franck

Kære alle.

Tak for et godt seminar og hyggeligt samvær på Oslo-båden den 28.-30. september 1999.

Da der på grund af tidsnød og et tæt program desværre ikke blev tid min orientering om Hjerteforeningen, kommer den her som lovet på skrift:

Portræt af Hjerteforeningen af Randi Svendsen, netværkskoordinator

Hjerteforeningen er landets næststørste sygdomsbekæmpende forening. Den er stiftet i 1962, og i år 2002 kan vi fejre vores 40 års fødselsdag. Det var en kreds af læger, der i sin tid tog initiativ til at oprette Hjerteforeningen på et tidspunkt hvor hjertesygdomme var stærkt stigende. For imødekomme de mange hjertesygdomme mente man, at der skulle sættes ind med forebyggelse. Denne tase viste sig at holde - selv om den først blev dokumenteret langt senere.

Vi har i dag ca. 72.000 medlemmer.

Foreningen ledes af en bestyrelse på 12 medlemmer, valgt af et repræsentantskab, der er den øverste myndighed.

Repræsentantskabet består af medlemmer af Hjerteforeningens lokalkomiteer. Fire af bestyrelsens medlemmer udgør forretningsudvalget og en af disse er formand.

Arne Kurdahl er direktør og dermed den daglige leder. Sekretariatet er opdelt i 5 afdelinger: en administrativ/juridisk afdeling, en regnskabsafdeling, en lægefafdeling der tager sig af forskning, en informationsafdeling og en markedsafdeling, i alt ca. 35 medarbejder. Derudover har vi 6 hjertecentre landet over i følgende byer: Aalborg, Århus, Kolding, Odense, Næstved og København.

Hjerteforeningen har 3 hovedformål if. vedtægterne:

- støtte til hjerteforskningen
- hjælp til de mange hjertepatienter og deres pårørende
- oplysning og information om sygdommene og hvordan man bedst forebygger dem

Hvert år afsætter vi gennemsnitlig mellem 20-25 mio. kr. til forskningsprojekter. Dette svarer til omkring 2/3 af al hjerteforskning i Danmark.

Hjerteforeningen kan og skal ikke løse det offentliges opgaver, men vi kan sætte ind der, hvor det offentlige svigter. Og det gør vi på patientområdet, f.eks. med genoptræningsprogrammer efter en operation el. lign., støttegrupper for patienter og deres pårørende, informationsarrangementer, pjecer, videofilm, støtte til rekreativtsejser m.m.

I vores medlemsblad "Hjerteny", der kommer 4 gange om året, behandler vi emner af interesse for patienter, f.eks. medicin, smerter, angst m.v. Hvert år får Sundhedsråds skolen DIGET et tilskud fra Hjerteforeningen til at gennemføre kurser for hjertepatienter og deres pårørende.

Hvor kommer Hjerteforeningens penge fra

Det er vigtigt at slå fast, at vi ikke er på finansloven. Foreningen modtager ingen offentlig støtte, bortset fra et beløb fra Tips/Lotto midlerne. Vi er altså helt afhængige af privates velvilje - og den er heldigvis stor. Vi får årligt ca. 30 mio. kr. i testamenteriske gaver, andre 6 mio. i medlemskontingent, 10-11 mio. i renteindtægter, særlige beløb ved indsamlinger etc. Og som noget relativt nyt får vi indtægter fra ehvervsilvet i form af sponsorer. Endelig skaffes store beløb fra bidragydere gennem bl.a. direct-mail til udvalgte adressater med opfordring til at give et beløb. Samlet indtægt ca. 70 mio. kr. i 1998.

Howdan er Hjerteforeningen organiseret ?

Vi har ca. 55 lokalkomiteer landet over. De er fundamentet i vort arbejde - viser flaget lokalt, samler penge ind, arrangerer foredragsaftener, motionsløb etc. De arbejder alle sammen ulønnet og frivilligt.

Det gør vore 5 klubber også. Den største og ældste er Motionsklubben, der er for alle, der er interesseret i at dyrke motion sammen med andre, raske såvel som patienter. Børneklubben er for forældre til børn med medfødt hjertefejl, og for børnene selv naturligvis. I klubben kan man hente støtte og rådgivning i den svære situation, det er at få et hjertebarn. Støtte og rådgivning er også hovedaktiviteterne i de 3 andre klubber: Pacemakerklubben, Hjerte- og Lungetransplantationsklubben og Defibrillatorklubben.

Facts om Defibrillatorklubben

Defibrillatorklubben er den senest oprettede klub i Hjerteforeningens regi. Klubben, der blev oprettet i oktober 1996, har sin egen bestyrelse, der vælges på demokratisk vis af klubbens medlemmer. Alle er frivillige.

Klubben er for både defibrillatorbærere og pårørende. Som medlem af Defibrillatorklubben - og de andre klubber - er man også medlem af Hjerteforeningen. Kontingentet er det samme som til Hjerteforeningen. Alle er også altid velkommen til at involvere sig i det lokale frivillige arbejde - og selvfølgelig også til at deltage i de aktiviteter, de enkelte lokalkomiteer afholder.

Vi ved, at det har stor betydning, at man har ligesindede at tale med, når man rammes af en hjertesygdom. Et af formålene med at oprette klubber i Hjerteforeningens regi er derfor at skabe et netværk for personer med fælles interesser og problemer, hvor man kan støtte og opmuntre hinanden, og trække på andres erfaringer. Desuden er det klubbens opgave at afholde foredrag og arrangementer om relevante emner for defibrillatorbærere og pårørende.

Hvordan er det gået i den tid foreningen har eksisteret ?

Hjerteforeningen er nok den sygdomsbekæmpende forening, der tidligst var kendt for det store forebyggende arbejde. Vi har også formået at få vendt den negative udvikling, idet er i dag er færre der rammes af en hjertesygdom.

Hvor hjertesygdomme for 30-50 år siden mest var kendt som en "direktørsygdom" rammer hjertesygdomme nu langt bredere - i takt med at flere og flere har fået den samme behagelige livsstil, som datidens direktører. En meget stor del rammes af en hjertesygdom i deres såkaldte bedste alder. Det er stadig primært mændene - de 45-60 årige. Men stadig flere kvinder kommer til. Derfor lægger Hjerteforeningen i de kommende år en stor indsats netop for at nå disse grupper. Det sker gennem indsatsen rettet mod arbejdspladserne, hvor vi vil gennem blodtryks- og kolesterolmålinger kan vurdere den enkeltes risiko ved at tæste resultaterne ind i edb-program. Forebyggende arbejder

Hjerteforeningen på at fastholde og udvikle vores position som en af de førende - blandt andet ved at sætte mere fokus på de positive oplevelser, der følger med for de fleste. Vel at mærke, hvis man griber det rigtigt an.

Hjerteforeningen fungerer også som en pressionsgruppe over for de folkevalgte. Hjerteforeningen giver udtryk for sin mening om aktuelle sundhedsmæssige emner, f.eks. ventelister til operationer, fedt i mæden, varedeklARATIONER etc., og når vi repræsenterer ca. 72.000 medlemmer lyttes der til os. Vi forsøger at varetage såvel raske som patienters interesser på hjerteområdet. Det gør vi i øvrigt også på europæisk plan i EU-sammenhæng via et lobbykontor i Bruxelles betalt af alle europæiske hjerteforeninger.

Med hensyn til fremtiden har vi nogle mærkesager, som vi i særlig grad vil satse på i de kommende år:

- Vi vil være førende inden for forebyggelse og forebyggelsesforskning
- Vi vil sikre et tilstrækkeligt behandlingsapparat
- Vi vil udvide tilbuddene i vore hjertecentre.
- Vi vil øge informationsniveauet og opbygge et netværk på hospitalerne, bl.a via vore kontaktsygeplejersker på hjerteafdelingerne
- Vi vil sikre, at alle får tilbud om relevant rehabilitering
- Vi vil være en videnbank på hjerteområdet
- Vi vil samarbejde med erhvervsvirksomheder, med opfordring om et sundt og positivt liv
- og sidst - men ikke mindst vil vi sætte danskerne i stand til at formulere relevante forventninger til sundhedssystemet

Hvis I har spørgsmål, ris eller ros, er I altid velkomne til at kontakte Hjerteforeningen.

Har du nogensinde været på Læsø?

Nu har du/I chancen. Skulle du/I få lyst til en lille miniferie eller en hel uge på Læsø, så ring til **Jørgen Drengsgaard tlf.: 97424799** og lad os tale om det. Bedst mellem klokken 8 og 9. Huset er et helårshus med plads til 4 personer, incl. alle bekvemmeligheder, incl. brændeovn. 200 meter til daglige indkøbsmuligheder, 200 meter til en dejlig strand. Mulighed for leje af cykler.

Grib knoglen og lad os tale om det!

Ny i bestyrelsen.

Følgende er medlem af Hjertereforeningen:

"Idet overlæge dr. med. Anders Kirstein, Skejby Sygehus ønsker at udtræde af defibrillatorklubbens bestyrelse med øjeblikkelig virkning grundet arbejdspressig overbelastning, og idet alle bestyrelsesmedlemmer som var deltagere i Oslo-seminaret for en uge siden har besluttet at optage overlæge dr. med. Peter Skøtt, Nørrebro 131 2625 Vallensbæk som ny lægerepræsentant i bestyrelsen, indtræder denne med øjeblikkelig virkning, hvilket er meddelt Peter Skøtt og Anders Kirstein".

Vi i bestyrelsen takker Anders Kirstein for hans arbejde i defibrillatorklubben. Dels hans deltagelse i at få klubben op at stå og sidenhen som lægerepræsentant i klubben. Ligeledes byder vi Peter Skøtt velkommen og ser frem til et godt samarbejde.

P.b.v. Lene.

For at blive medlem af Defibrillatorklubben,
skal Du ringe til Hjerteforeningen 33 93 17 88.

Rytmeboxen udkommer i alle ulige måneder.
Stof til bladet skal være redaktøren i hænde
senest d. 15. i lige måneder.

Bestyrelse 1998 - 99

Formand N.P.Løgstrup	36 48 10 38
Næstformand Jørgen P. Andersen	86 17 61 20
Kasserer Viggo Feldhaus	75 89 75 66
sekretær Agnete Trærup	43 96 27 37
Redaktør Lene Sloth	32 95 25 04
Koordinator Henrik Thimsen	22 15 71 84
Sikkerhedsrepræsentant Peter Skøtt	43 64 86 05
Konst. næstformand Jørgen Drengsgaard	98 49 98 59
Suppl./koordinator Grethe Lis Jepsen	45 87 27 76
Associeret som klubkontakt Jette Johannessen	38 11 99 04
Revisor Jørn K. Hedin	53 78 20 44

REDAKTØR:

LENE SLOTH,
Geislersgade 12 st.
2300 KBHVN S.
32 95 25 04

